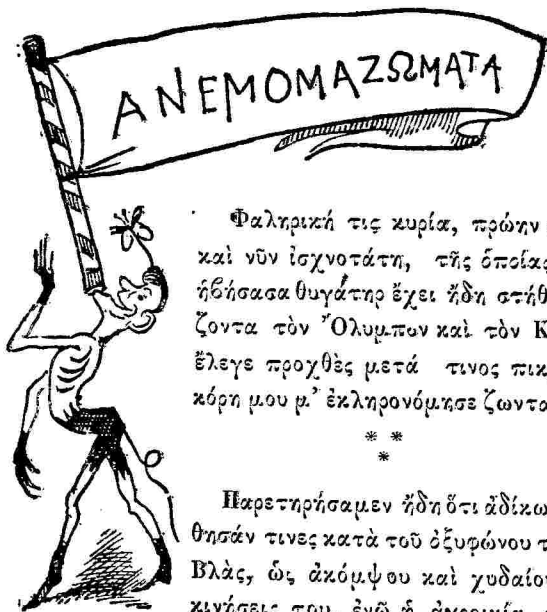

Βλέποντες μέχρι τίνος σημείου περιφρονησεως τῆς κοινῆς γνώμης ἔφθασεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως περὶ τὴν ἀπονομὴν θέσεων εἰς οἰουδήποτε φυράματος συγγενεῖς του, καὶ πόσας ἔνεκα τούτου ἀναγκάζεται νὰ καταπίνῃ ἀγογγύστως παρὰ τοῦ τύπου ὕβρεις καὶ περιφρονήσεις, κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀκριβῆς ἐν Ἑλλάδι ὄρισμὸς συνταγματικοῦ Πρωθυπουργοῦ εἶναι ὁ ἐξῆς: «Ἀνθρωπος »τρεφόμενος οἰκογενειακῶς ἐκ τῶν δημοσίων, εἰς τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ πινάκιον ἔχει ὁ τυχὼν τὴν ἀδειαν νὰ »πτύσῃ ἀτιμωρητί.»

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Φαληρική τις κυρία, πρῶν ἑυσαρκος καὶ νῦν ἰσχυροτάτη, τῆς ὁποίας ἡ μόλις ἠβήσασα θυγάτηρ ἔχει ἤδη στήθῃ ὁμοιάζοντα τὸν Ὀλυμπον καὶ τὸν Κίσαβον, ἔλεγε προχθὲς μετὰ τινος πικρίας: «Ἡ κόρη μου μ' ἐκληρονόμησε ζωντανήν.»

**

Παρατηρήσαμεν ἤδη ὅτι ἀδίκως ἐπετέθησάν τινες κατὰ τοῦ ὀξυφώνου τοῦ Ῥουῆ-Βλάς, ὡς ἀκόμψου καὶ χυδαίου εἰς τὰς κινήσεις του, ἐνῶ ἡ ἀγροικία αὐτῆ ἠρ-

μοζεν εἰς τὸν ὑποκρινόμενον τὸν χθὲς ὑπηρέτην. Ἡ αὐτῆ ἀδικος μομφὴ ἀπεδόθη καὶ εἰς τὴν *Μαργαρίταν* τοῦ Φαύστου ὑπὸ τῶν λησμονούντων, ὅτι εἰς τὴν πτωχὴν ὑφάντριαν τοῦ Γαίτου δὲν ἠρμोजε νὰ ἔχῃ οὔτε κομψότητα, οὔτε ἀριστοκρατικὴν χάριν, οὔτε φιλόκαλον κτένισμα ἢ ἀπταιστον προφορὰν. Ἄνευ δὲ τῆς ἐλαχίστης κολακείας δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ νέα Ἀμερικανὶς φαίνεται ἐπιτηδὲς πλασθεῖσα ἵνα ὑποκριθῆ ἀπελέκνητον ἐπαρχιακὴν παρθένον.

**

Ὡς εἰς τεχνίτιδα δυσκολευόμεθα νὰ προσέπωμεν εἰς τὴν κόρην ταύτην ἀφθόνους δάφνας. Ἄφ' ἑτέρου ὅμως φαίνεται πλασθεῖσα ἵνα δρέψῃ, ἀφοῦ πελεκηθῆ, ὕσας θέλει εὐόσμους μυρσίνας. Ἐνῶ ὑπεκρίνετο τὴν *Μαργαρίταν* ἑτερπόμεθα φανταζόμενοι αὐτὴν ἀναδυομένην *Νηρηίδα* καὶ τὰς ξανθὰς αὐτῆς τρίχας στιλβούσας ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς, ὡς ἀκτινεὶς ἡλίου ἐπὶ ἀσπίλου χιόνος.

**

Μίαν μόνην σπουδαίαν ἔνστασιν ἔχομεν κατὰ τῆς κυρίας Κοράνης. Τὸ βαλάντιόν τῆς (*aumônière*) κρέμαται πολὺ χαμηλὰ, τὸ δὲ λωρίον αὐτοῦ διατέμνον τὸ κάτωθεν τῆς βράχως μέρος τοῦ σώματος εἰς δύο χωρίσματα εἶναι ὁπωσοῦν ἀπρεπές.

**

Τὴν δὲ μεγαλοπρεπῆ κυρίαν Βιάνκην, ὅτε ἐπαρουσιάσθη ὑπὸ ἀνδρῶν ἔνδυμα κομβωμένη καὶ κατάφρακτος ὡς ὠρακωτὸν, πολλοὶ θεαταὶ εὔρον ὁμοιάζουσαν τῇ «*Σφετλάνῃ*». Λέγεται μάλιστα ὅτι μαθρόν τι ἀκάτιον ἐπεχείρησεν ἐπίβασιν, λησμονῆσαν τὴν παροιμίαν,

Ἐδὼ φεργάδες πνίγονται
καὶ σὺ, βαρκάκι μου ποῦ πᾶς;

**

Περὶ δὲ τοῦ μελοδράματος ἐν γένει τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἐρωτήσαντες εἰδήμονά τινα Ἴταλὸν τι φρονεῖ περὶ τῆς παραστάσεως τοῦ *Fausto*, ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξῆς λακωνικὴν ἀπάντησιν «*Infausto*».

**

Ἄλλὰ τὰ ἀνωτέρω κατ' οὐδὲν ἐλαττόνουσι τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν κ. Κωστόπουλον, τὸν εὐρόντα καὶ μετακομίσαντα ἐφέτος ἐπὶ τῆς φαληρικῆς παραλίας δύο ὄντως πρωτοφανῆ παρ' ἡμῖν κειμήλια, τὴν ρωνὴν τοῦ κ. Βάρδη καὶ τὸ φουστάνιον τῆς κυρίας Δορναίης.

ΒΟΡΕΑΣ.

Φίλε «*Ἀσμοδαῖε*»,

Κεφαλληνία 24 Μαΐου 1876.

Θ' ἀπορήσης βεβαίως μανθάνων παρ' ἐμοῦ ἤδη, ἀν ὡς ἐκ τῆς διαβολικῆς φύσεώς σου δὲν τὸ γνωρίζεις, ὅτι καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἡμετέρας Νήσου, τὸ Ἀργοστόλιον, ὑφίσταται πρὸ ἔτους Σύλλογος τιτλοφορούμενος «*Φιλοπρόδοτος σύλλογος ἢ Ἡώς*». Ἐχεις δὲ δίκαιον ν' ἀπορήσης καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, καθόσον καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀντίποδας οἰκοῦντες ἠγνῶσιν μέχρι τοῦδε τὴν ὑπαρξίν τοῦ τοιοῦτου ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν εὐρισκομένου φιλολογικοῦ θησαυροῦ, περὶ οὗ χθὲς μόνον διὰ προσκλητηρίου τοῦ κ. Προέδρου ἔμαθον ὅτι ἐορτάζει δῆθεν σήμερον τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἐορτῆν.